

Sygn. akt II CSK 235/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa K. G.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "Ł." w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

W związku z wniesieniem przez powoda K. G. od wyroku Sądu Apelacyjnego należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego

w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na jej oczywistej zasadności, co obligowało go do wykazania kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widocznego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy. Przesłanka ta występuje w sytuacji ewidentnego naruszenia prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy i studiowania akt sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ., z dnia 21 maja 2008 r., nie publ., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.). Powód podniósł, że skarga jest oczywiście uzasadniona co najmniej w zakresie oczywistego naruszenia art. 102 k.p.c. polegającego na obciążeniu go kosztami postępowania apelacyjnego, a także ze względu na nieuprawnioną zmianę podstawy powództwa, brak audytu mieszkania, brak jego rzetelnej wyceny, jego dewastację, ze względu na subiektywny i przewlekły proces przed Sądem Okręgowym w Ł. oraz zaniżoną kwotę odszkodowania. Wskazana przez skarżącego przyczyna nie występuje w konfrontacji z treścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku, a sposób jej motywacji wskazuje nie tyle na istnienie widocznych *prima vista* kwalifikowanych uchybień wskazanym w skardze normom prawa materialnego i procesowego, ile na kwestionowanie przeprowadzonej przez Sąd oceny dowodów i poczynionych na ich

podstawie ustaleń faktycznych oraz na brak akceptacji przez powoda oddalenia powództwa. W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji. Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego z uwagi na to, że w złożonej odpowiedzi na skargę pozwany nie wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, a nadto z uwagi na sytuację majątkową i życiową skarżącego.

jw